

NOVADI ZAĻO

Infrastruktūra un daba – CIEŠI SAISTĪTAS

Silva Kleinberga

Cieceres ezers nelielajā Brocēnu novadā ir galvenais dabas objekts.

“Ap ezeru noris visa mūsu dzīve,” saka Brocēnu novada pašvaldības projektu speciāliste Ginta Andersone. Pie ezera ir iecienīta atpūtas vieta Mežaparks, skatu tornis, pastaigu taka, pludmale ar skeitparku, rotaļu laukumu, āra trenāžieriem, basketbola un pludmales volejbola laukumu, top laivu ielaišanas vieta. Lai plašo teritoriju sakārtotu, jau realizēti daudzi vides projekti, kā arī daudzi vēl iecerēti. “Dabas bagātību izmantošanai jābūt organizētai – lai ir vietas, kurās var droši atpūsties, bet netiktu izbradāts un piesārņots tas, kas jāsaudzē. Tikai tā varēsim dzīvot saskaņā ar dabu,” G. Andersone pauž pašvaldības nostāju vides jautājumos.

Mežaparks

Par Mežaparku nosaukts mežs pie Brocēnu pilsētas robežas. Tas piederēja VAS “Latvijas Valsts meži”, taču pirms četrarpus gadiem valsts to bez atbildības nodeva Brocēnu novada pašvaldībai ar nosacījumu, ka tā nodrošinās pašvaldības autonomo funkciju – ierīkos atpūtas parku pilsētas teritorijā un to uzturēs.

“Mums tajā laikā bija jāizstrādā novada attīstības programma un stratēģija. Iesaistījām iedzīvotājus, un tieši viņi daudz ieteica, ko gribētu Mežaparkā. Sākumā ieguldījām daudz pašvaldības līdzekļu, lai izkoptu mežu, ierīkotu celiņus, izvietotu soliņus, atkritumu urnas. Tur nekā nebija, tikai mežs,” atceras Brocēnu novada domes priekšsēdētāja Solvita Dūklava.

“Takas ir mākslīgi veidotas, bet no dabīgiem materiāliem – grants atsijām,” turpina G. Andersone. “Soli un galdi izgatavoti no tiem pašiem kokiem, kurus mežā izzāģēja. Viss darīts, maksimāli saglabājot vidi, bioloģisko

FAKTI

- Mežaparka platība – 382 302 kvadrātmetri.
- Taku kopgarums ~3 km.
- Mežaparka infrastruktūrai līdz šim no pašvaldības budžeta izlietoti 28 504 eiro.
- Cieceres ezers ir 9,5 km garš, 0,4 km plats, 22 m dziļš.
- Atrodas subglaciālajā vagā, izteiksmīgākais šāda veida ezers Latvijā.
- Ozolu sala (14 ha) – no 1977. gada aizsargājams dabas objekts.
- Gar Cieceres ezeru izveidota 560 m gara pastaigu taka.
- Pie ezera uzbūvēts skatu tornis, apkārtni var redzēt no ~15 m augstuma.

daudzveidību. Pamežs iztīrīts, krūmi izcirsti, bet netiek izvāktas visas kritālas. Tās atstāj, lai ir dabīga vide kukaiņiem. Katru gadu Meža dienās parkā izliek putnu būriņus. Mežaparkā cilvēki lasa meža zemenes. Veidojot parku, slimos un bīstamos kokus izzāģēja, bet vietā iestādīti jauni. Lielajā talkā Mežaparkā iestādīja 300 kokus, un turpinās to darīt. Apgūstam šo teritoriju tik daudz, cik varam apsaimniekot. Lai nav tā, ka sataisa kilometriem garas takas, kuras nav iespējams apkopt, un tās aizaug. Reizi divos gados nopļauj ataugušās atvases, bet zāli apļauj tikai gar takām.”

“Pašvaldības budžetu veido iedzīvotāju nodokļi, un es uzskatu, ka iedzīvotājiem ir jādzīvo tādā vidē, kur viņi var atpūsties, iziet svaigā gaisā, pastaigāties. Mežaparkā ir droša vide un svaigs gaiss, tur nebrauc mašīnas,” stāsta pašvaldības vadītāja. “Man visu laiku mieru nedod doma, ka Mežaparkā ir piemērota augsne rododendriem, varētu iestādīt kādu pudurīti. Arī šī ideja nāk no iedzīvotājiem,” viņa turpina.

Ar Eiropas Savienības līdzfinansējumu izveidotas divas gaisa virvju trases – mazā un aug-

Brocēnu Mežaparks ir arī pašvaldības projektu vadītājas Gintas Andersones lolojums.

ANDREJA SERGEJEVA FOTO

stā. G. Andersone pastāsta, ka pieredzējuši meistari tās likuši, īpaši saudzējot kokus, tajos nav iedzīta neviena nagla vai skrūve. Vēl trīs gadus sabiedrībai virvju trases būs bez maksas, taču tas nenozīmē, ka konstrukcija neko nemaksā. Trašu apkārtnē jāsaņem kopj, ir jāalgo instruktors, kas atbildīgs par cilvēku drošību. Algu visiem maksā no pašvaldības budžeta.

Cieceres ezers

Nopietni plāni pašvaldībai ir arī par Cieceres ezera izmantošanu. Jau iekārtota pludmale ar iespējām aktīvi atpūsties, izveidota apgaismota promenāde līdz ezeram. Mazliet novārtā palikusi ideja par kluso atpūtas zonu, kur var mierīgi sauloties un peldēties tie, kas negrib skajumu. Ar laiku taps arī šāda vie-

ta. “Mums ir tā priekšrocība, ka pašvaldībai daudzviet pie ezera ir zeme, visa nav privātīpašumā. Mēs arī izmantojam aizsargjoslu, kurā drīkst veidot publiski pieejamu atpūtas infrastruktūru,” stāsta S. Dūklava.

Tikko pabeigts projekts, kurā no pludmales līdz Dūņupei gar ezeru izveidota gājēju taka. Sākta būvēt laivu ielaišanas vieta. “Vēlamies, lai arī laivu un motorizētu ūdens transportlīdzekļu ielaišana ezerā būtu organizēta,” saka G. Andersone. “Lai katrs nemēģina vienai kā un kur piebraukt pie ezera un iestumt tajā laivu, šo vietu dažkārt izmuļlājot tā, ka vairs pat zāle neaug. Lai saudzētu ezera apkārtni, būs viena visiem brīvi pieejama vieta, kur varēs piebraukt ar laivas piekabi, to iestumt ezerā un laivu skaisti

iepeldināt ūdenī, bet pēc tam tikpat viegli dabūt uz piekabes un aizvest. Būvdarbus agrāk nesāka, jo bija zivju nārstošanas laiks.” Vēl ir plāns pāri Dūņupei uzbūvēt tiltu, lai jauno pastaigu taku savienotu ar Mežaparku.

Pašvaldības Attīstības nodaļas vadītāja Ance Puriņa stāsta, ka ir atbalstīts Vides aizsardzības fondam iesniegtais projekts, sākti izstrādāt triju novada publisko ezeru – Cieceres, Brocēnu un Remtes – apsaimniekošanas noteikumi. Tie jāpabeidz līdz nākamā gada maijam. Kad tos apstiprinās, būs stingri noteikts, kur ezeriem ir publiski pieejamas vietas, kurā daļā drīkst braukt ar motorizētiem transportlīdzekļiem un kur tas ir aizliegts.

Viens otru papildina

Kad sarunu biedres sāk stāstīt par pašvaldības plāniem uzbūvēt āra estrādi, sākumā šķiet, ka viņas novirzījušās no vides tēmas. Vēlāk saprotu, ka tā nav, – viss ir ļoti saistīts. Šobrīd iedzīvotāji aktīvi apspriež estrādes vietu, un vairākums sliecas, lai to atjauno agrākajā vietā netālu no ezera. G. Andersone stāsta, ka tā noteikti nebūs milzīga estrāde, kurā apgrozās laužu pūļi. Būs neliela estrāde maza mēroga pasākumiem, noskaņu koncertiem. “Maksimāli izmantosim resursu, ko devusi daba, bet iespējami mazāk tai nodarot pāri,” viņa saka.

Mazliet tālāk no ezera, kalna galā, ir Brocēnu Kultūras un izglītības centrs ar plašu laukumu aiz tā. Līdz pludmalei braukt nedrīkst, bet mašīna kaut kur jāatstāj, tāpēc tur būs stāvlaukums. Bruģēto un apgaismoto laukumu varēs izmantot arī lielākiem pasākumiem, nebūs jāmicās pa zālīti.

“Infrastruktūras sakārtošana cieši saistīta ar apkārtējo vidi,” uzskata S. Dūklava. “Pie manis bija atnākuši skolēni un sāka diezgan uzbrūkoši: kāpēc vēl nav estrādes? Stāstu, ka vispirms ir jāsaņem apkaime un tikai tad jāskatās domāt, ko tur būvēt. Ieteicu atcerēties, kāda pirms dažiem gadiem bija pludmale. Ja tajos krūmos un zālē būtu ielikta estrāde, vai varētu baudīt? Arī iedzīvotāju sapulcēs, kurās man pārņemts, kāpēc nav tā un šī, skaidroju, ka vispirms sakopsim vidi, lai pa promenādi var noiet līdz ezeram un baudīt tā skaistumu, nevis skatīties uz aizaugušu ezeru un pļavu pie tā. Vispirms ir jāiztīra, jāsakopj, tad var sākt darīt ko lielāku.”

Materiāls tapis ar Latvijas Vides aizsardzības fonda finansiālu atbalstu